

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ
กับความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย ชั้นปีที่หนึ่ง
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่หนึ่ง
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย ชั้นปีที่หนึ่ง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่หนึ่ง
ไม่จำกัดสาขาวิชาเอกจากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้น
พื้นฐาน ในภาคการศึกษาที่สอง ปีการศึกษา 2523 จำนวน 305 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบโคลซที่ละ
เครื่องสัมพันธภาพที่ต้องการจะทดสอบไว้ ประกอบด้วยบทอ่านที่มีความยาว 100-150 คำ
ละเครื่องสัมพันธภาพที่ต้องการจะทดสอบ บทอ่านละ 5 คำ รวมทั้งสิ้นเป็นเครื่องสัมพันธ-
ภาพที่ต้องการทดสอบ 20 คำ แบบสอบถามนี้มุ่งวัดความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ จำนวน 2 บทอ่าน มีความยาว 200-255 คำ ตามลำดับ และคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบสอบทั้ง 2 ฉบับนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน และผ่านการวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาระดับความยาก อ่านาจจำแนก และความเที่ยง ก่อนการนำไปใช้ หลังจากนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่คัดเลือกไว้ นำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแต่ละฉบับด้วยวิธี 0 - 1 (Zero-one Method)
2. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล เพื่อหาคะแนนเฉลี่ย และปริมาณการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตรการหาคะแนนเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่อง สัมพันธ์ความ และความสามารถในการอ่านเอาความ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่อง สัมพันธ์ความมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่อง สัมพันธ์ความของนักศึกษาชั้น

ต่ำคือ ส่วนเบี่ยงเบนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นร้อยละเฉลี่ย 28.05 จากคะแนนเต็ม

3. คะแนนความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษาชั้นข้างต่ำ คือ สามารถทำคะแนนในแบบสอบคิดเป็นร้อยละเฉลี่ย 54.05 จากคะแนนเต็ม
4. นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเอาความสูงกว่าความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ
5. ความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพของนักศึกษาแต่ละคน มีความแตกต่างกันสูงกว่าความสามารถในการอ่านเอาความ

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้อาจสรุปได้ว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพต่ำมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแนวการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ ยังมีได้มีการ เน้นการใช้เครื่อง-สัมพันธภาพมากเท่าที่ควร โดยเฉพาะเมื่อครูสอนภาษาส่วนใหญ่ยังคงสิ้นสุดการสอน การใช้ภาษาของตนที่ระดับประโยค ยิ่งไปกว่านั้นอาจเป็นเพราะการใช้เครื่องสัม-พันธภาพในภาษาไทยมีน้อยกว่าภาษาอังกฤษ และเนื่องมาจากความแตกต่างของการเขียน ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษนี้เอง ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ-ภาพของนักศึกษา ดังที่ พี เกรย์ (P. Gurrey)¹ กล่าวว่า "เนื่องจากภาษาแม่ ได้ฝังรากอย่างแน่นแฟ้นในฐานะที่เป็นภาษาแรกของผู้เรียน ดังนั้นจึงเสี่ยงไม่ได้ที่ภาษา-แม่จะ เป็นเสมือนกำแพงกั้นพฤติกรรมทั้งหลายของผู้เรียนที่มีต่อภาษาใหม่" นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนไทยโดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา นั้น ยังมีได้มีการสอนการใช้เครื่องสัมพันธภาพเท่าที่ควร ความรู้ความสามารถในการ ใช้เครื่องสัมพันธภาพของนักเรียนไทยในขณะนี้ จึง เป็นเพียงผลพลอยได้มากกว่าที่จะเป็น ผลมาจากการสอนที่เป็นระบบ

¹ P. Gurrey, Teaching English as a Foreign Language.

อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลจากการวิจัยจะชี้ให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านเอาความของนักศึกษาสูงกว่าความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ แต่เมื่อพิจารณาโดยรายละเอียดพบว่า ความสามารถในการอ่านเอาความของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 54.05 ซึ่งนับว่าเป็นระดับความเข้าใจที่ค่อนข้างต่ำ ดังที่ เอ็ดเวิร์ด ฟราย (Edward Fry)¹ กล่าวว่า ในการอ่านทั่ว ๆ ไปผู้อ่านควรมีความเข้าใจข้อความที่ตนอ่านประมาณร้อยละ 70 และร้อยละ 80 - 90 ในกรณีที่อ่านเพื่อศึกษารายละเอียด

จากการที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความได้น้อยกว่านี้ อาจเนื่องมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า ในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจข้อความนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ด้านอื่น ๆ อีกมาก เช่น ความรู้ด้านศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์มาเป็นองค์ประกอบเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจข้อความที่ตนกำลังอ่าน

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ กับความสามารถในการอ่านเอาความ พบว่าความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความสามารถในการอ่านเอาความ ทั้งนี้เป็นเพราะวิธีการสอนภาษาในปัจจุบันยังไม่ได้มีการเน้นวิธีการใช้เครื่องสัมพันธภาพเท่าที่ควร แต่เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความสามารถในการอ่านเอาความที่ได้จากผลการวิจัยมาพิจารณาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ผู้เสนอไว้ ก็กลับปรากฏว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจเช่นกัน ทั้งนี้ตามความเห็นของผู้วิจัยคิดว่า เป็นเพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ยังเป็นการสอน "เกี่ยวกับภาษา" ที่เน้นด้านโครงสร้างของภาษาและศัพท์ โดยมีประโยคเป็นศูนย์กลางมากกว่าที่จะใช้ข้อความที่ต่อเนื่องและมีคุณค่าในการสื่อความหมายเป็นหลักในการสอน โดยมีเป้าหมายที่การสื่อความหมายอย่างแท้จริง ผลจากการเรียนการสอนภาษาที่เน้นโครงสร้างหรือไวยากรณ์ในระดับประโยคนี้เองที่เป็นผลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถ

¹Edward Fry, Teaching Faster Reading A. Manual. (London:

นำความรู้นั้นไปใช้ในการอ่านได้อย่างจริงจัง ดังที่ ดี เอ วิลกินส์ (D.A. Wilkins)¹ กล่าวไว้ว่า แม้ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีไวยากรณ์จะมีความรู้ทางไวยากรณ์เป็นอย่างดี ก็ไม่แน่ใจเสมอไปว่าจะสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในการสื่อความหมายได้จริงจัง เพราะประโยคเดียวกันอาจมีความหมายไม่เหมือนกันได้ นอกจากนี้การที่วิธีการสอนดังกล่าวนี้ เน้นการนำประโยคที่มีโครงสร้างเดียวกันมาให้ผู้เรียนฝึกก็ยัง ไม่เหมาะสม เพราะในชีวิตจริงนั้นผู้เรียนจะพบ เฉพาะประโยคที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างกัน แต่มีความหมายคล้าย ๆ กันมากกว่าประโยคที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์เหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน อีกประการหนึ่ง จากลักษณะของการเรียนการสอนโดยวิธีไวยากรณ์นั้น เกณฑ์การเลือกบทอ่านสำหรับสอนทักษะการอ่านนั้น มิได้มุ่งหวังที่จะฝึกทักษะการอ่านอย่างจริงจัง แต่เลือกบทอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายในการสอนไวยากรณ์เป็นสำคัญ

2. จากผลการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามที่ 1 พบว่า เครื่อง-สัมพันธ์ความถี่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือประมาณร้อยละ 60 ทำได้มากที่สุด คือ เครื่อง-สัมพันธ์ความประ เภทลำดับชั้น (Enumerative) ที่เป็นคังนี้อาจเป็นเพราะเครื่องสัมพันธ์ความประ เภทนี้ปรากฏค่อนข้างบ่อยในหนังสือทั่ว ๆ ไป เนื่องจากเป็นเครื่องสัมพันธ์ความที่แสดงลำดับของ เหตุการณ์

---

¹D.A. Wilkins, "A Communicative Approach to Syllabus Construction," in The Context of Foreign - Language Learning, eds. A.J. Van Essen and J.P. Menting (Assen: Van Grum & Comp. B.V., 1975), p. 174. quoted in Wattana Banpho. "The Relationships Between Understanding English Punctuation, Clause Markers, and Context Clues and Reading Comprehension of Students at the Higher Certificate of Education Level, Teachers Colleges in Bangkok." Master's thesis, Department of Secondary Education Graduate School

3. การที่คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพของนักศึกษาแต่ละคน มีความแตกต่างกันสูงกว่าคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความ ย่อมชี้ให้เห็นถึงวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันมากของผู้สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย การอ่านเอาความเป็นทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละมหาวิทยาลัยเป็นปกติแล้ว ความสามารถทางคำนี้ของกลุ่มตัวอย่าง จึงแตกต่างกันไม่มากนัก ส่วนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพนั้น เป็นความสามารถที่ค่อนข้างยาก การชี้แนะอย่างเป็นระบบแนวการสอนและวิธีการสอนที่แตกต่างกันของผู้สอนในแต่ละมหาวิทยาลัย รวมทั้งเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน จึงย่อมส่งผลโดยตรงต่อการกระจายของคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพนี้

4. การที่คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านที่เข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ ซึ่งหมายถึงการมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องสัมพันธภาพสูงย่อมมีความสามารถในการอ่านเอาความสูง ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพต่ำ ความสามารถในการอ่านเอาความก็จะต่ำด้วย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยในรายงานบทความของ เอ เอ ทาดรอส (A.A. Tadros)¹ ที่ว่า ผู้อ่านซึ่งใช้ประโยชน์จากเครื่องสัมพันธภาพบรรพทวีสี่ และเห็นความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์กับความหมายได้ ย่อมสามารถหาใจความสำคัญรายละเอียดสนับสนุน ตัวอย่าง ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเพิ่มความสามารถในการอ่านเอาความของเขาได้ และด้วยเหตุที่คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความนี้เอง เราจึงสามารถชี้คะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธภาพ เป็นตัวทำนายคะแนนความ-

¹ A.A. Tadros, "A Look Beyond the Sentence," English

สามารถในการอ่านเอาความได้ นั่นคือ ครูผู้สอนอาจสามารถทำนายความสามารถในการอ่านเอาความของผู้เรียน โดยอาศัยคะแนนจากแบบสอบวัดความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความแก่เพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์และการอภิปรายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความแก่ กับความสามารถในการอ่านเอาความ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1.1 ในการสอนอ่าน ผู้สอนควร เน้นหรือกล่าวถึงวิธีการนำเอาความรู้เกี่ยวกับเครื่องสัมพันธ์ความแก่มาช่วยในการอ่าน เพราะความรู้ความเข้าใจในสิ่งนี้มีผลช่วยต่อการเข้าใจบทอ่าน

1.2 ในการสอนอ่าน ผู้สอนควร เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ความคิดที่ผู้เขียนเสนอไว้ในข้อความหนึ่ง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กัน โดยประโยคแต่ละประโยคในข้อความหนึ่ง ๆ นั้นมีที่อยู่อย่างใกล้ชิด ในทางตรงกันข้ามประโยคแต่ละประโยคจะมี ความตามอีกประโยคหนึ่ง เสมอ และผู้เรียนจะสามารถเข้าใจข้อความที่ตนอ่านได้ดียิ่งขึ้น ด้วยการเข้าใจสิ่งชี้แนะทางภาษาอันได้แก่ เครื่องสัมพันธ์ความแก่เข้ามามีส่วนช่วยเชื่อมโยง ความหมายในข้อความหนึ่ง ๆ เข้าด้วยกัน

1.3 ในการสอนทักษะของภาษาคำนวณ ไวยากรณ์ ผู้สอนควร เน้นทั้งด้านรูปแบบของ เครื่องสัมพันธ์ความแก่ และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จริง เพื่อเป็นเครื่องมือในการอ่านเอาความ เช่น สอนให้ผู้เรียนใช้ประโยชน์จากความรู้เรื่อง เครื่องสัมพันธ์ความแก่ ในขณะที่อ่านข้อความต่าง ๆ มีใช้เพียงแต่สอนให้ผู้เรียนมีความรู้ "เกี่ยวกับ" เครื่อง-สัมพันธ์ความแก่เท่านั้น

1.4 ผู้สอนควรคัดเลือกบทอ่านที่มีการใช้เครื่องสัมพันธภาพเพื่อบอกวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การย้ำ การเสริมความ การขัดแย้ง เป็นต้น และควรเป็นบทอ่านที่ผู้เรียนจะท้องตีความหมายของข้อความทั้งข้อความ โดยอาศัยความเข้าใจเครื่องสัมพันธภาพเข้าไปประกอบหรือเป็นเครื่องช่วย บทอ่านประเภทนี้เป็นบทอ่านที่อาจคัดลอกมาจากหนังสือ ตำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเอกสารต่าง ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียนตำรา

2.1 ผู้เขียนควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่า กระบวนการในการอ่านนั้น แท้ที่จริงแล้วก็คือการตีความ หรือแปลความสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ เป็นข้อความที่ต่อเนื่อง ผู้เขียนจะช่วยให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อ่าน เป็นไปอย่างถูกต้องตรงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยการใช้เครื่องสัมพันธภาพประเภทต่าง ๆ เข้ามาเป็นเครื่องช่วย

2.2 ผู้เขียนอาจชี้ให้ผู้อ่านพยายามนำวิธีการเสนอข้อมูลของตนเอง ซึ่งถือการใช้เครื่องสัมพันธภาพเป็นเครื่องมือนั้น กลับมาเป็นเทคนิคในการช่วยตีความหมายของข้อความหนึ่ง ๆ ที่ตนกำลังอ่าน การอาศัยความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสัมพันธภาพของผู้เขียน น่าจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

3.1 ควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้และการตีความหมายของเครื่องสัมพันธภาพไว้ในประมวลการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ผู้เรียนและผู้สอนเห็นความสำคัญของ เครื่องสัมพันธภาพที่มีผลต่อการอ่านเอาความ

3.2 ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการสอนอ่าน เพื่อเน้นถึงความหมายและความสำคัญของการสอนอ่านเอาความ และจัดอบรมให้ผู้สอนสามารถใช้ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ หรือความรู้เกี่ยวกับภาษามาช่วยให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การให้ความรู้เรื่อง เครื่องสัมพันธภาพ ซึ่งนับเป็นเทคนิค

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้กับผู้เรียนในระดับการศึกษาชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อนำผลการวิจัยไปประกอบการพิจารณาในการจัดโปรแกรมการสอนอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากความสามารถทางคำศัพท์และการอ่านให้มากที่สุด

4.2 ควรมีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้กับ นิสิต นักศึกษา กลุ่มอื่น ๆ ในระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกันนี้ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างแบบเรียนและประมวลการสอนภาษาอังกฤษ

4.3 ควรมีการวิจัยถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการตีความหมายของศัพท์ว่าจะมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเอาความหรือไม่อย่างไร

4.4 ควรมีการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความกับความสามารถในการเขียนเป็นข้อความของผู้เรียนในระดับปริญญาตรี

4.5 ควรจะมีการนำผลการวิจัยในประเด็นที่ว่า ความเข้าใจการใช้เครื่องสัมพันธ์ความมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความสามารถในการอ่านเอาความของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่หนึ่ง ไปทดลองสอนกับผู้เรียนในระดับนี้ โดยใช้วิธีการที่ได้กล่าวไว้ในข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน เพื่อจะได้ทราบว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้ และมีผลสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้มากน้อยเพียงใด